

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	— 28 kor. — fill.
Félévre	— 14 . . .
Negyedévre	— 7 . . .
Egy hónapra	— 2 . 40 .
Egyes szám	— 10 fill.

PESTI NAPLÓ

APRÓHIRDETÉSEK ÁRA:

Egyes soró 5 fillér,
vastagabb betűvel 10 fillér

Hirdetések milliméter számításal,
díjszabás szerint.

Megjelenik hétfő kivételével
naponként, ünnep után is.

Budapest, 1911.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Podmanicky-utca 12.

Szombat, február 25.

A sármási földgáz.

Budapest, február 24.

A trieszti gázgyár budapesti üzemét pár hónappal ezelőtt váltották meg mintegy huszonegy millió koronával. Azóta határozottunk már az új gázgyár felépítése dolgában, ami megközelítően 35 millió koronába kerül. Közben megszavaztunk három millió koronát olyan átalakítási munkálatokra, amelyeket szerződés szerint a régi gyárnak kellett volna a saját költségére elvégeztetni. S amikor ennyi költséggel községi kezelésbe vettük a fővárosnak világító gázzal való ellátását, hirtelen kiderül, hogy a főváros illetékes körei azzal a tervvel foglalkoznak, vajjon nem lehetne a sármási földgázokat Budapestre szállítani.

A főváros közönsége nem minden ok nélkül fogadja idegességgel ezt a községi politikát, mely annyira ingadozó s annyira nem látja meg a közel jövőben bekövetkezendő eseményeket, hogy előbb hatvan milliót költ egy vállalkozásra, s csak azután foglalkozik azokkal a tervekkel, amelyek esetleg fölöslegessé teszik ezt az óriási befektetést. Amikor a főváros a gázgyárak megváltásáról tárgyalt, a sármási földgázokról már tudomása volt nemcsak a pénzügyminiszternek, de a fővárosi gázgyárak igazgatójának is. Hogy valóban tudomása volt a gázokról, azt az igazgató egyidőben tett nyilatkozata bizonyítja. Ebben a nyilatkozatban Heltai

Ferenc annak a nézetnek adott kifejezést, hogy a fővárost sármási földgázzal világítani képtelenség, mert a négyszáz kilométeres csőhálózat költségei a százmilliót is meghaladnák. Emellett azonban alig van garanciánk arra, hogy kaphatunk-e állandóan annyi földgázt a sármási kutból, amennyi gázra Budapestnek szüksége van. Ma aztán kiderült, hogy a csatornák költségei korántsem akkorák, mint eleinte hitték, kiderült továbbá, hogy már az az egyetlen kut, amelylyel eddig rendelkezünk, jóval több gázt termel, mint amennyire a fővárosnak ez idő szerint szüksége van. És kiderült végül, hogy ma, tehát csak pár hónappal az előbb ismertett nyilatkozat után, a budapesti gázgyárak igazgatója nem tartja képtelenségnek a sármási földgáz Budapestre szállítását. Sőt: „Ha a kissármási források megbízhatók lesznek és a gázömlés állandóan megmarad, valószínű, hogy fel fogjuk használni a fővárosban a földgázt, amelynek idevezetése nagyon gazdaságosnak ígérkezik.“ Szórol szóra idéztük az igazgató nyilatkozatát, melyet ma tett s amely homlokegyenest ellenkezik mindazzal, amit pár hónappal ezelőtt mondott a sármási földgázok felhasználásáról.

Nem kívánhatunk prófétai előrelátást a fővárosi politika irányítóitól, de ahhoz nem is kell prófétai előrelátás, csak lelkiösmeretesség, hogy mindaddig ne perfektuáljunk egy vállalkozást, amíg

kilátásunk van arra, hogy egy hasonlíthatatlanul olcsóbbnak ígérkező vállalkozással fölöslegessé tehetjük a drágább vállalkozást. A számítások azt jelzik, hogy a sármási földgáz önköltségi ára Budapestre a fogyasztóhoz szállítva, négy fillér lenne. Ma a gáz önköltségi ára tizenkét fillér. Hogy ez a különbség mekkora összegre rug a főváros összes fogyasztásában s hogy mekkora megtakarítást jelent Budapest fogyasztóinak háztartásában, szinte felbecsülhetetlen. S amikor ily óriási anyagi előnyök kínálkoztak, a gázgyárak megváltását szinte gőzerővel hajszolták. Lihegték, hogy végre befejezett és megmásíthatatlan faktummá legyen a gázgyártásnak községésítése. Ha az a veszély fenyegetett volna, hogy a halogatással óriási veszteség érhetné a fővárost, még megértették ezt a lázas sietséget. De ez a veszedelem nem csak hogy nem fenyegetett, hanem még az a kilátás is biztató, hogy néhány heti vagy hónapi halasztással oly kedvező módon oldhatjuk meg a gázkérdést, hogy ezzel a megoldással milliókat takaríthatunk meg a főváros közönségének. Ma befejezett tények előtt állunk s igazán nagy bölcsnek kell lenni, aki az adott helyzetet a főváros javára úgy tudná értékesíteni, hogy kárba ne vesszenek azok az óriási költségek, amelyekkel a gáz községi üzembe vétele már eddig járt. A múlt hibái megdrágítanak a jövőt s a művészet éppen az lenne, hogy a jövőt úgy vált-

suk meg magunknak, hogy ne kelljen a múlt hibáiért is megfizetnünk.

Mi a gázgyárak megváltása idején nem lelkesedtünk ezért a tranzakcióért. A trieszti gázgyár a megváltás előtt oly kedvező ajánlatot tett a fővárosnak egy új szerződés megkötésére, hogy az ajánlott jóval több hasznot jelentett a fővárosra nézve, mint amennyi hasznot a főváros a községi kezelés mellett elérhet. Az ajánlatról hallani sem akartak. A községesítés láza tombolt abban az időben a központi városházán, pedig a régi és jól ösmert lassu mozgásu fővárosi adminisztráció az egyszer helyesen cselekedett volna, ha megmarad a lassu tempó mellett. A sietés nem neki való. Egyszer mozgott gyorsabban s már is ártott vele a főváros közönségének.